

са отпуснати 50 000 лева за образуване на фонд „за направата на мавзолей-паметник”, който „да увековечи паметта на всички ония, които дадоха най-скъпото на света - живота си пред отечествения олтар, за свободата на поробените свои братя отатък Родопа през Балканската война”. (3) Тъй като през 1932 г. окръжните постоянни комисии се закриват, възниква необходимостта от учредяване на инициативен комитет, който да оползотвори помощта от 50 000 лева. Комитетът е създаден през февруари 1933 г. Председател на комитета е Мастанлийският окръжен управител Лев Кацков. Заедно с комитета се създава и фонд за набиране на средства от населението, общините, учрежденията, томболи, лотарии и други. Изготвянето на всички необходими тръжни книжа, както и ръководството на строежа се възлагат на кърджалийския градски, общински инженер, без за това да му се заплаща каквото и да било възнаграждение. За цялата своя дейност - от започването до завършването и предаването на паметника, комитетът дава писмен отчет пред общоградско събрание. Изработва се правилник за строежа на паметника, който на 15 юни 1933 г. е утвърден от Министерството на вътрешните работи. В края на 1934 г. комитетът е с председател околийския управител Иван Балканджиев. В отговор на призива на Комитета по постройката на паметника, колективът на държавната болница в Кърджали дарява 459 лева за постройката на паметника. (4) Взема се решение всички чиновници от държавни и обществени учреждения от града и околията да внесат суми в размер на едnodневната си заплата, общините от Кърджалийска околия да предвидят в бюджета си за 1935 г. суми за постройката на паметника, търговците да се самообложат с определени суми, да се помолят всички тютюневи фирми в града да внесат своята лепта, работниците от тютюневите складове да внесат половината от дневната си надница, като работят два празнични дни, да се дадат две забави и да се разиграе една томбола. От тези набелязани пера се очаквало да постъпят около 200 000 лева. В края на 1935 г. комитетът разполагал с около 250 000 лева. (5) Предвиждало се постройката да се започне през 1936 г., за да може при започването на постройката, комитетът да разполага най-малко с 300 000 лева, колкото е предвидено да струва паметника. Занемарени войнишки гробища е имало в близост до могилата, на мястото, където по-късно е била построена сградата на Окръжната постоянна комисия. Комитетът решава да се срути изоставеният вече параклис и да се приберат останките от войнишките гробища. Костите на общо 19 убити и 13 починали от раните си